

15 sierpnia. Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny. O. Jacek Salij OP komentuje dzisiejszą Ewangelię

(1 Krn 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2)

(1 Krn 15, 3-4. 15-16; 16, 1-2)

Dawid zgromadził wszystkich Izraelitów w Jerozolimie celem przeniesienia Arki Pana na miejsce, które dla niej przygotował. Zebrał Dawid synów Aarona i lewitów.

Lewici nieśli Arkę Bożą na drążkach na swoich ramionach, jak przykazał Mojżesz zgodnie ze słowem Pana. I rzekł Dawid naczelnikom lewitów, aby ustanowili swoich braci śpiewakami przy instrumentach muzycznych: cytrach, harfach i brzęących cymbałach, żeby radośnie głos podnosić.

Przyniesiono więc Arkę Bożą i ustawiono ją pośrodku namiotu, jaki rozpiął dla niej Dawid, po czym złożono całopalenia i ofiary pojednania.

Gdy zaś Dawid skończył składanie całopaleń i ofiar pojednania,
pobłogosławił lud w imieniu Pana.

(Ps 132 (131), 6-7. 9-10. 13-14 (R.: por. 8))

Ref: Wyrusza z Panem Arka Jego chwały

Słyszeliśmy o arce w Efrata,
znaleźliśmy ją na polach Jaaru.
Wejdźmy do Jego mieszkania,
padnijmy przed podnóżkiem stóp Jego.

Ref: Wyrusza z Panem Arka Jego chwały

Niech Twoi kapłani w sprawiedliwość się odzieją,
a Twoi wyznawcy niech śpiewają z radości.
Przez wzgląd na Dawida, Twego sługę,
nie odtrącaj oblicza swojego pomazańca.

Ref: Wyrusza z Panem Arka Jego chwały

Pan bowiem wybrał Syjon,
tej siedziby zapragnął dla siebie.
«Oto miejsce mego odpoczynku na wieki,
tu będę mieszkał, bo wybrałem je sobie».

Ref: Wyrusza z Panem Arka Jego chwały

(1 Kor 15, 54b-57)

Bracia:

Kiedy już to, co śmiertelne, przydzieje się w nieśmiertelność, wtedy sprawdzą się słowa, które zostały napisane: «Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?» Ościeniem zaś śmierci jest grzech, a siłą grzechu Prawo. Bogu niech będą dzięki za to, że dał nam odnieść zwycięstwo przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Aklamacja

Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego
i zachowują je wiernie.

(Łk 11, 27-28)

Gdy Jezus mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego:
«Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssałeś».

Lecz On rzekł: «Tak, błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają».

Komentarz:

Istotny jest kontekst, w którym owa kobieta zawołała: „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, któreś ssała”. Spotkały właśnie Pana Jezusa absurdalne i przewrotne zarzuty, że działa mocą Belzebuba. Sytuacja ta nie zamąciła wiary tej kobiety w Jezusa. Ona odczuła nawet potrzebę, ażeby wobec absurdalności tych zarzutów zmanifestować swoją wiarę wobec tłumu.

Zrobiła to na bardzo kobiecy sposób: „Jakże szczęśliwa i jakże błogosławiona musi być matka tego dobrego i świętego Mistrza z Nazaretu!” Owszem — odpowiada Pan Jezus — ale On przyszedł po to, żeby uszczęśliwić wszystkich, którzy chcą być prawdziwie szczęśliwi: „również błogosławieni są ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je”.

W pierwszym rzędzie błogosławieństwo to odnosi się, rzecz jasna, do Maryi. Ona przoduje wśród tych, którzy słuchają i okazują posłuszeństwo słowu Bożemu. Przecież jej macierzyństwo w ogóle zaczęło się od posłuszeństwa wiary. Św. Łukasz w swojej Ewangelii wręcz skonstrastował małoduszność Zachariasza, ojca Jana Chrzciciela, z bezwarunkową wiarą i posłuszeństwem Maryi w ich odpowiedziach na posłanie anioła Gabriela. Toteż św. Elżbieta mogła zawołać do Maryi: „Błogosławiona jesteś, która uwierzyłaś, że spełnią się słowa

powiedziane ci od Pana”. Później, w zakończeniu opowiadania o znalezieniu 12-letniego Jezusa w Świątyni, czytamy, że „Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu”.

Rzecz jednak w tym, że błogosławieństwo, jakie dzięki Jezusowi zstąpiło na Maryję, jest dopiero początkiem tego błogosławieństwa, jakie przez Jezusa Chrystusa rozlewane jest na całą ludzkość: „Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je!” Posłuszeństwo słowu Bożemu i otwieranie się na Osobowe Słowo Ojca Przedwiecznego, czyli na Jezusa Chrystusa, wyzwala nas od grzechów oraz przywraca pierwotne piękno i sens naszego człowieczeństwa, i w ogóle wprowadza nas na drogę do życia wiecznego.

Toteż życzymy sobie wzajemnie, aby również do nas odnosiły się te słowa Pana Jezusa: „Błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je!”

o. Jacek Salij OP